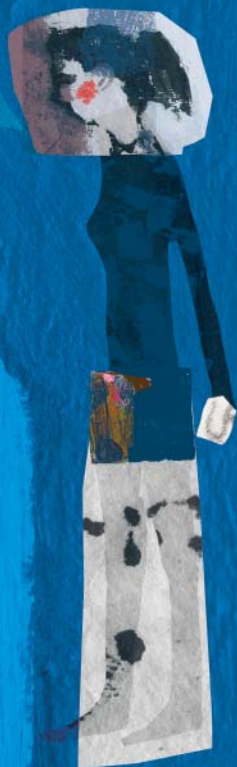

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΗΤΣΙΑΛΗ
ΝΑ ΜΕ ΑΝΤΕΧΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Στη Μελίνα για τον τόσο
και στη Βικτώρια για τον τρόπο

ΝΑ ΝΕ ΑΝΤΕΧΕΙΣ

Συγγραφέας: Αλεξάνδρα Μητσιάλη

Διόρθωση: Αντωνία Γουναροπούλου

Εικονογράφηση εξωφύλλου: Μυρτώ Δεληβοριά

© 2015, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., Αλεξάνδρα Μητσιάλη

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμιά διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Κατά το Ν. 2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με το Ν. 100/1975), απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2015

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

www.epbooks.gr

Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής

τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

ISBN 978-960-569-511-8

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΗΤΣΙΑΛΗ

ΝΑ ΜΕ ΑΝΤΕΧΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

1

Ποτέ δεν μου αρέσουν οι προετοιμασίες για τη βραδινή έξοδο. Κρατούν πολύ κι έχουν αμφίβολα αποτελέσματα. Πολλές φορές είναι σαν να πρέπει να φορέσω ένα κοστούμι που μέσα του θα αρέσω στους άλλους αλλά, όταν τελικά κοιταχτώ στον καθρέφτη, δεν θα αρέσω στον εαυτό μου. Γι' αυτό κάνω τα ελάχιστα. Κυρίως προσπαθώ εδώ και ώρα να τακτοποιήσω τη φράντζα μου, που μάλλον πρέπει να παραδεχτώ ότι δεν ήταν από την αρχή η σωστή επιλογή. Χρησιμοποιώ μασιά και μετά πιστολάκι με βούρτσα για καλύτερα αποτελέσματα. Η μαμά μου λέει ότι στο τέλος θα τα καταστρέψω τα μαλλιά μου. Κι εγώ δεν θέλω να έχει δίκιο και φωνάζω: «Πότε έφτιαξες εσύ τη φράντζα σου για να ξέρεις, μαμά;».

Ετοιμάζομαι να βγω. Είναι Παρασκευή βράδυ κι έχω σε μισή ώρα ραντεβού. Κανονικά έπρεπε να βιάζομαι. Δεν είναι ωραίο να σε περιμένουν οι φίλες σου, ειδικά όταν είσαι ύποπτη για πιθανές καθυστερήσεις. Αλλά το μολύβι των ματιών είναι μικρό και θέλει ξύσιμο και δεν βρίσκω το άρωμα της μαμάς που, συνήθως, είναι μέσα στο ντουλαπάκι. Βλέπω, όμως, το βραχιόλι της που έψαχνα. Δανείζομαι διάφορα χωρίς να ρωτάω. Έτσι κι

αλλιώς εκείνη φοράει ελάχιστα και βγαίνει σπάνια για να χρειάζεται πιο πολλά.

Βέβαια ξέρω τι θα πει πάλι μόλις δει το μοβ κραγιόν και τα μαύρα ρούχα μου: «Το πένθος της εφηβείας» και θα με εκνευρίσει αφάνταστα. Κι εμένα δεν μ' αρέσουν οι χρωματικές επιλογές της, αλλά δεν κάνω σχόλια.

Σήμερα θα πάμε Υδρογείο. Έχει ένα live με νεανικά συγκροτήματα. Παιίζουν διάφοροι γνωστοί και φίλοι: οι *Narrow minded* ειδικά και ο Αλέξης ειδικότερα. Εννοείται, ροκ μουσική στο όρθιο με συνοδεία αλκοόλ και μπόλικου καπνού. Όμως, εγώ δεν πίνω ιδιαίτερα και δεν καπνίζω καθόλου, γι' αυτό σε τέτοιους χώρους δυσκολεύομαι.

Οι περισσότεροι από τους άλλους καπνίζουν και όχι μόνο στα live. Η Ρόζα μάλιστα καπνίζει και πίσω από το σχολείο, στη γωνιά που έχουν μετατρέψει σε καπνιστήριο οι μεγαλύτεροι της τρίτης. Εγώ δεν θα μπορούσα ούτε να το διανοηθώ. Να τραβάω τζούρες με το στομάχι μου κόμπο μην περάσει ο Εγαστριμυθος στην εφημερία του και με πιάσει στα πράσα. Θα κατέβαζε το κεφάλι και σαν να μου ζητούσε συγγνώμη, με το γνωστό υποτακτικό του ύφος, θα μου έλεγε «Λυπάμαι, δεσποινίς, αλλά ξέρετε...» και θα με πήγαινε στη Λύκαινα. Κι αυτή αντιδράει πάντα σαν να έχεις κάνει ένα πραγματικό έγκλημα, όταν παρουσιάξεις στο γραφείο της.

Και ποιος αντέχει μετά την κατήχησή της σε μεγαφωνική σύνδεση, έτσι που όλοι, καθηγητές και συμμαθητές, να μαθαίνουν τις λεπτομέρειες του παρασπράτημάτος σου μεγεθυμένες από τις δικές της υπερβολές; Και ποιος αντέχει την ώρα που θα σηκώσει το τηλέφωνο και σαν εισαγγελέας την πιο κρίσιμη στιγμή της αγόρευσης θα τσιρίζει: «Κυρία Πετροπούλου, ξέρετε ότι σήμερα πιάσαμε την κόρη σας να καπνίζει;».

Καημένη μαμά, όχι, δεν θα σ' το έκανα ποτέ αυτό το κακό: να γίνω η αιτία να σε σηκώσει η βάρβαρη φωνή της από την ευγενική σου μετάφραση. Να σε βγάλει η εξουσιαστική τοιρίδα της από τον κόσμο των μυθιστορημάτων που τόσο αγαπάς.

Ούτε και τώρα θέλω να σε φέρω σε δύσκολη θέση. Γι' αυτό δεν θα περιμένω να βγεις από την τουαλέτα. «Γεια σου, μανούλα» φωνάζω δυνατά «θα τα πούμε στην επιστροφή» και κλείνω την τελευταία σου ερώτηση, «Τι ώρα θα γυρίσεις;», πίσω από την εξώπορτα.

Καλύτερα να μη με δεις. Θα θεωρήσεις πάλι υπερβολικό το βάψιμό μου και θα αισθανθείς άσχημα. Θ' ανησυχήσεις για την κόρη σου και για τις dark προτιμήσεις της, που τελευταία πληθαίνουν. Θα φοβηθείς μην είμαι πιο προκλητική απ' ό,τι πρέπει και θα σκεφτείς αν δικαιολογείται η εμπιστοσύνη σου.

Άλλωστε, αν σε περιμένω, θα ξεπεράσω κατά πολύ το ακαδημαϊκό τέταρτο στο ραντεβού μου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΗΤΣΙΑΛΗ

ΝΑ ΜΕ ΑΝΤΕΧΕΙΣ

Η Μαργαρίτα και η Αλίκη: μια κόρη και μια μαμά.

Μια κόρη στην εφηβεία, στην αρχή μιας σχέσης με τον Αλέξη, μέσα σε μια καθημερινότητα όπου συγκατοικούν ένα σχολείο, ένα φροντιστήριο, φίλες και συμμαθήτριες, επιθυμίες και εσωτερικές συγκρούσεις, όνειρα, αγωνίες, ερωτηματικά.

Μια μαμά στη «μεσηλικίωση», χωρισμένη από τον πατέρα της Μαργαρίτας αλλά με συναισθήματα γι' αυτόν ακόμα ζωντανά, με μια δουλειά δύσκολη και αβέβαιη. Και η οικονομική κρίση να μεγαλώνει τις πιέσεις, τους φόβους, την ανασφάλεια.

Ζουν μαζί μονοιασμένες και αντιμέτωπες. Βλέπουν τον κόσμο πότε από παρόμοια και πότε από διαφορετική γωνιά. Μοιάζουν μεταξύ τους και την ίδια στιγμή μπορούν να φτάσουν μέχρι τη σύγκρουση. Μα πάνω απ' όλα προσπαθούν ν' αντέξουν η μια την άλλη, να λύσουν τα προβλήματά τους και να κάνουν τα όνειρά τους να βγουν αληθινά.

15

ISBN 978-960-569-511-8

9 789605 695118

Κωδ. μηχ/σης 13.045

www.epbooks.gr